

saa har beklaget, at Landbrugsministeren er kommet saa sent med dette Lovforslag, har Landbrugsministeren hævdet, at hvis han var kommet med det tidligere, vilde man have sagt: Hvorfor kommer du med det Forslag, du kender jo ikke Kapitelstaksten, det er jo muligt, at vi faar en lav Kapitelstakst, og saa er det jo ganske galt at komme med det Lovforslag. Jeg maa dertil sige, at jeg tror ikke, der er ret mange Landmænd, sikkert ikke en eneste, der ikke i Oktober Maaned var ganske klar over, at vi vilde faa en høj Kapitelstakst, saa det undrer mig, at Ministeren ikke har været klar paa det i Oktober Maaned. Ministeren nedsatte denne Kommission paa det Tidspunkt, da han burde have været paa det rene med, hvilket Resultat Kommissionen maatte komme til, hvis Kapitelstaksten blev høj, og da burde han være kommet med Lovforslaget, idet han i Oktober—November Maaned burde kunne se, at vi fik en høj Kapitelstakst. Hvis han den Gang var kommet med et Lovforslag, kunde man meget vel have behandlet det. Men man kan ikke behandle et Lovforslag om forandret Kapitelstakst for 1914, efter at denne er sat. Det vil jo være ret rimeligt at gaa ud fra, at de kommende Aars Kapitelstakster, hvis de skal sættes paa samme Maade som hidtil, vil blive meget høje, og jeg kunde da meget vel tænke mig, at man i det Udvalg, som jeg hører skal nedsættes, forhandlede om en Forandring af de kommende Kapitelstakster. Jeg tror i det hele taget, at den Maade, hvorpaa Kapitelstaksten fastsættes, ikke er særlig god. Der staar der flere Parter overfor hinanden: de Distriktsmænd, der sætter den for Sognene, Præsterne o. s. v., den ene Part har Fordel af og ønsker, at Kapitelstaksten skal blive saa lav som muligt, den anden, at den skal blive saa høj som muligt. Om det nu vil være en heldigere Form at tage Gennemsnittet af flere Aar, er noget tvivlsomt; det vil altid være uheldigt, hvis man i et godt Aar faar lave Takster og i et daarligt Aar faar høje Takster. Der vil let altid kunne ankes over Takstens Fastsættelse. Men, som sagt, det kan man forhandle om, hvis man vil. At forhandle om Annuleringen af Kapitelstaksten for 1914 mener jeg derimod er umuligt. Det forekommer mig mærkeligt, at Ministeriet har suspenderet denne Kapitelstakst. Jeg har set, at et Blad har gjort opmærksom paa, at Suspensionen er sket, fordi — jeg bruger maaske et fejlt Udtryk — der var regnet galt i Statistisk Departement. For det første

er saadant noget jo en kedelig Ting, men dernæst synes det mig dog, at saadanne Fejlregninger ikke kan være af den Natur, at de kan begrunde en Suspension i længere Tid, naar man først er klar over, at man har regnet fejl, maa man vel i Løbet af en Dags Tid eller to kunne faa denne Fejl rettet, saa at man kan vende tilbage til den Kapitelstakst, der er fastsat. Man kan vel ikke have regnet fejl for alle Stifternes Vedkommende, der kan vel kun være Tale derom paa et enkelt Punkt. Jeg ønsker at høre den højtærede Minister udtale sig om Begrundelsen af denne Suspension for alle Stifternes Vedkommende. Det er jo et ret opsigtvækkende Skridt, her er foretaget, og det kunde vist interessere dette høje Ting at faa at vide, med hvilken Begrundelse man har gjort det.

Til Slut skal jeg kun sige, at for det foreliggende Lovforslag kan mine Meningsfæller og jeg ikke stemme, men vi er villige til at deltage i Udvalgsforhandlingen.

Oluf Jensen: Jeg skal kun tillade mig nogle faa supplerende Bemærkninger til, hvad det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) udtalte.

Der foreligger en Udvalgsbetænkning vedhæftet den Betænkning, som Folketingets Udvalg har afgivet, og i denne Udvalgsbetænkning staar der bl. a., at det er fuldstændig i Strid med det Princip, der ligger til Grund for denne Afgiftsform, at gøre nogen Forandring i den. Denne Afgift, Kapitelstaksten, skal jo efter de gamle Regler i Reskriptet af 9. December 1699 fastslaas efter, hvad Kornet paa Landet og i Købstæderne koster. Det er sket i alle de Aar, der er gaaet siden da. Der er mig bekendt ikke noget Aar, hverken fra Lovgivningsmagts eller fra nogen anden Side, skredet ind med Hensyn til disse Bestemmelser. Der har været Aar, hvor Kapitelstaksterne har varieret lige saa meget som nu fra det ene Aar til det andet, men nedad; men ikke en eneste har tænkt paa at give Afgiftsnyderne noget som helst i den Anledning. I 1868 var Kapitelstaksten f. Eks. ca. 15 Kr. paa Byg, i 1869 ca. 10 Kr.; men den Gang ofrede ingen det en Tanke, og der var ingen Røst, der rejste sig for, at Kapitelstaksten skulde ansættes anderledes. Jeg kan allerede af den Grund ikke se, at der er mindste Grund til, at man skulde sætte Kapitelstaksten ned nu. Men naar dertil kommer, at man ogsaa vil give dette Lovforslag tilbagevirkende Kraft, saa finder jeg ligesom